

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av europeiska arbetsmyndigheten

[COM(2018) 131 final – 2018/0064 (COD)]

(2018/C 440/21)

Föredragande: **Carlos Manuel TRINDADE**

Remissyttrande	Rådet, 6.4.2018 Europaparlamentet, 16.4.2018
Rättslig grund	Artiklarna 46, 91.1 och 304 i EUF-fördraget
Ansvarig facksektion	Facksektionen för sysselsättning, sociala frågor och medborgarna
Antagande av facksektionen	19.7.2018
Antagande vid plenarsessionen	20.9.2018
Plenarsession nr	537
Resultat av omröstningen (för/emot/nedlagda röster)	189/16/29

1. Slutsatser och rekommendationer

1.1 Situationen på den gränsöverskridande arbetsmarknaden innebär stora problem för företagen, arbetstagarna och medlemsstaterna, särskilt i form av illojal konkurrens, social dumpning samt olagligheter och olika former av bedrägerier i fråga om skatter och socialförsäkringar. Dessutom har den bristfälliga informationen till företag och arbetstagare, det svaga samarbetet mellan medlemsstaterna och den generellt låga kapaciteten hos yrkesinspektionerna förvärrat de befintliga problemen och konflikterna. Trots att vissa åtgärder har vidtagits har EU:s institutioner, kommissionens ordförande, EESK, arbetsmarknadens parter och organisationer i det civila samhället uttalat sig om behovet att fler och bättre åtgärder vidtas för att komma till rätta med situationen.

1.2 Kommissionens förslag till förordning om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten kan, om det är väl motiverat och genomförs på lämpligt sätt, utgöra ett viktigt steg i rätt riktning för att förbättra den gränsöverskridande rörligheten, uppfylla europeisk och nationell lagstiftning, främja samarbete mellan nationella arbetsmarknadsmyndigheter och förbättra tillgången till tillräcklig och aktuell information, bekämpa olagligheter och stärka den inre marknaden, under förutsättning att arbetsmyndigheten respekterar nationella befogenheter och om medlemsstaterna samarbetar och ger sitt stöd.

1.3 EESK stöder detta initiativ från kommissionen för att bidra till att lösa problemen med koppling till den gränsöverskridande rörligheten. Kommittén noterar att kommissionen föreslår en förordning för att inrätta Europeiska arbetsmyndigheten och betonar att ett balanserat strukturerat samarbete mellan medlemsstaterna har fastställts med syftet att söka efter innovativa lösningar och mervärde för företag, arbetstagare, myndigheter och nationella yrkesmyndigheter och yrkesinspektioner, inom ramen för subsidiaritetsprincipen.

1.4 Generellt sett instämmer EESK med kommissionens insatser för att förbättra samarbetet över gränserna och förebygga olagliga metoder. Mer specifikt presenterar EESK de punkter där man instämmer (se 4.1), ger vissa synpunkter (se 4.2) och ger ett par förslag (se 4.3), och förhoppningen är att dessa kommer att tas i beaktande för att göra myndighetens framtida verksamhet mer effektiv.

1.5 EESK rekommenderar kommissionen att vara mycket noggrann när den införlivar de olika organen i myndigheten, så att den samlade erfarenheten och kunskapen tas till vara och det inte förekommer någon överlappning med andra instrument och strukturer, med det slutliga målet att effektivisera myndighetens verksamhet. Europeiska arbetsmyndighetens självständighet måste säkerställas genom tilldelning av tillräckliga egna resurser för att myndigheten ska kunna utföra sina uppgifter. EESK varnar dock för att Europeiska arbetsmyndighetens resurser kan vara otillräckliga, vilket skulle kunna äventyra dess effektivitet. Vi noterar dessa farhågor och andra som framförts beträffande dess kostnadseffektivitet, och menar att det därför är viktigt att säkerställa att myndighetens resurser förvaltas på ett korrekt sätt.

1.6 Av de olika förslag som läggs fram fäster EESK särskild uppmärksamhet vid det förslag som gäller deltagandet av arbetsmarknadens parter (se 4.3.3). Lösningarna på den gränsöverskridande rörlighetens problem kommer enklast att hittas inom ramen för ett mer aktivt deltagande av arbetsmarknadens parter på europeisk, nationell och sektoriell nivå, och i detta syfte lägger EESK nu fram detta förslag. EESK föreslår att man gör om intressentgruppen för Europeiska arbetsmyndigheten till ett rådgivande organ för myndigheten, och att man utökar arbetsmarknadens parters deltagande i detta organ.

2. Bakgrund

2.1 Det har skett en mycket kraftig ökning av arbetstagarnas rörlighet under de senaste åren: Mellan 2010 och 2017 ökade antalet medborgare som bodde eller arbetade i en annan medlemsstat än den de föts i från åtta till 17 miljoner, och antalet utstationerade arbetstagare har sedan 2010 ökat med 8 % och uppgick år 2016 till 2,3 miljoner. Mer än 2 miljoner arbetstagare inom vägtransportsektorn passerar också gränserna inom EU dagligen för att transportera gods eller passagerare ⁽¹⁾.

2.2 En viktig aspekt av den sociala situationen i Europa är den utbredda fattigdomen, som inte har minskat påtagligt och berör ca 23,5 % av EU:s befolkning ⁽²⁾. Vissa av dessa är personer som saknar sysselsättning och framtidsutsikter, personer med funktionsnedsättning, invandrare från tredjeländer, romer och hemlösa, och en del av dem bor i en annan medlemsstat än den där de har sitt ursprung. Det skulle vara lättare att hitta lösningar för dessa människor om de gränsöverskridande arbetsmarknaderna fungerade mer effektivt, eftersom det då skulle skapas fler arbetstillfällen.

2.3 Vad gäller frågan om arbetstagarnas rörlighet har EU-institutionerna uttryckt sin uppfattning. Kommissionen uppger att man "fortfarande [är] bekymrad när det gäller tillämpningen av EU-reglerna och en effektiv och ändamålsenlig kontroll av efterlevnaden av dem, något som riskerar att skada förtroendet för och rättvisan på den inre marknaden. Det har uttryckts oro särskilt när det gäller migrerande arbetstagare som blir utnyttjade eller som förvägras sina rättigheter och företag som är verksamma i ett osäkert eller oklart företagsklimat med orättvisa konkurrensvillkor" ⁽³⁾. Europaparlamentet betonar att man "behöver öka medlemsstaternas kontroller och samordning, bland annat genom att stärka informationsutbytet mellan yrkesinspektionerna och aktivt stödja utövandet av rätten till fri rörlighet" ⁽⁴⁾. Rådet har betonat att "man behöver förbättra det administrativa samarbetet och utveckla bistånds- och informationsutbytet för att bekämpa bedrägerier i samband med utstationeringen av arbetstagare", och har samtidigt understrukit att "det är viktigt att informationen för tjänsteleverantörer och arbetstagare är tydlig och transparent" ⁽⁵⁾.

2.4 I sitt tal om tillståndet i unionen den 13 september 2017 sammanfattar ordförande Jean-Claude Juncker väl de europeiska institutionernas ståndpunkt: "Det är vår skyldighet att se till att alla EU-regler om arbetstagarnas rörlighet tillämpas på ett rättvist, enkelt och verkningfullt sätt av ett nytt europeiskt inspektions- och tillsynsorgan. Det är orimligt att ha en bankmyndighet med syftet att övervaka tillämpningen av bankstandarder men ingen gemensam arbetsmyndighet med syftet att garantera en rättvis inre marknad" ⁽⁶⁾.

2.5 Även EESK har redan avgett flera yttranden ⁽⁷⁾ om detta tema.

2.6 Ett antal initiativ och förslag har antagits under de senaste åren för att främja en rättvis rörlighet för arbetstagarna, men deras tillämpning och övervakning är fortfarande inte tillfredsställande.

2.7 Den nuvarande situationen, som kännetecknas av missbruk och olagliga metoder i vissa medlemsstater, har ett samband med populismen och har underblåst de antieuropeiska och protektionistiska stämningar som har växt fram i många medlemsstater de senaste åren.

2.8 Dessa iakttagelser visar att de rättigheter som anges i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna inte uppfylls, i synnerhet när det gäller artiklarna 15, 16, 21, 29, 31, 34, 35 och 45.

⁽¹⁾ SWD(2018) 68 final, s. 7.

⁽²⁾ Population at risk of poverty or social exclusion, 2016 (Eurostat, 2018).

⁽³⁾ COM(2018) 131 final, s. 1.

⁽⁴⁾ COM(2018) 131 final, s. 1–2, 2015/2255(INI), 2013/2112(INI), 2016/2095(INI).

⁽⁵⁾ COM(2018) 131 final, s. 2.

⁽⁶⁾ Talet om tillståndet i unionen 2017 finns på https://ec.europa.eu/commission/priorities/state-union-speeches/state-union-2017_sv

⁽⁷⁾ EUT C 75, 10.3.2017, s. 81; EUT C 264, 20.7.2016, s. 11; EUT C 345, 13.10.2017, s. 85; EUT C 197, 8.6.2018, s. 45.

2.9 Erkännandet av denna situation utgjorde ett av huvudargumenten för proklamationen av den europeiska pelaren för sociala rättigheter, som syftar till att säkerställa medborgarnas "lika möjligheter och tillgång till arbetsmarknaden, rättvisa arbetsvillkor samt socialt skydd och social delaktighet" ⁽⁸⁾.

2.10 Dessa iakttagelser från EU-institutionerna är helt i linje med de varningar och klagomål som de europeiska arbetsmarknadsparterna, fackföreningar och företag samt åtskilliga nationella myndigheter har lagt fram under årens lopp för att begära politiska åtgärder som löser situationen.

2.11 De betydande skillnaderna mellan medlemsstaterna när det gäller yrkesinspektionernas uppgifter och resurser är välkända, och i många fall är antalet inspektörer lägre än det som rekommenderas av ILO ⁽⁹⁾. Vidare har minskningen av de medel som avsätts till yrkesinspektion, de språkliga svårigheterna och de olika digitaliseringsnivåerna visat på de otillräckliga kunskaper som finns om hur arbetstagarnas rörlighet över gränserna fungerar i praktiken, och detta har lett till ett behov av verksamhet på EU-nivå och stöd till medlemsstaterna för att man ska komma till rätta med dessa brister och bli mer effektiv och proaktiv när det gäller att samarbeta och frivilligt ansluta sig till gemensamma initiativ.

2.12 Resultaten av de offentliga samråden på internet ⁽¹⁰⁾ och de interna samråden visar att det finns brister, särskilt när det gäller det otillräckliga stödet och den otillräckliga vägledningen för arbetstagare och företag i gränsöverskridande situationer, inklusive den ofullständiga eller knapphändiga information som är tillgänglig för allmänheten om dess rättigheter och skyldigheter, den otillräckliga graden av samarbete och samordning mellan de nationella offentliga myndigheterna samt den ineffektiva tillämpningen och efterlevnaden av bestämmelserna. De riktade samråden gav varierande resultat. En majoritet av deltagarna välkomnar inrättandet av en ny myndighet som är inriktad på att förbättra samarbetet mellan medlemsstaterna genom att underlätta utbytet av information och god praxis. Samtidigt understryker de att den nya myndigheten till fullo bör respektera de nationella befogenheter som fördraget anger och inte införa några ytterligare rapporteringskrav. Dessutom förekom kritiska röster beträffande eventuella överlappningar med de befintliga administrativa strukturerna.

3. Allmänna kommentarer

3.1 EESK välkomnar kommissionens ansträngningar för att bekämpa olagligheter och bedrägerier när det gäller den gränsöverskridande rörligheten. Inrättandet av Europeiska arbetsmyndigheten utgör därför en uppföljning av de politiska riktlinjerna från juli 2014 om skapandet av ett mer socialt Europa.

3.2 EESK instämmer i kommissionens åsikt att det behövs ett effektivt samarbete mellan de nationella myndigheterna och en samordnad administrativ insats för att hantera en arbetsmarknad som hela tiden blir mer europeisk och, på ett rättvist, enkelt och verkningsfullt sätt, ta Europeiska arbetsmyndigheten, om den inrättas, med ett tydligt uppdrag där subsidiariteten och proportionaliteten iaktas, till hjälp för att komma tillrätta med viktiga utmaningar på området gränsöverskridande rörlighet ⁽¹¹⁾.

3.3 EESK delar Europeiska kommissionens åsikt att "arbetstagarnas rörlighet över gränserna inom EU är till nytta för enskilda, ekonomin och samhället som helhet" och att sådana fördelar "förutsätter att det finns tydliga och rättvisa regler som tillämpas på ett effektivt sätt när det gäller arbetstagarnas rörlighet över gränserna och samordningen av de sociala trygghetssystemen" ⁽¹²⁾.

3.4 EESK har analyserat kommissionens förslag i syfte att kontrollera om det överensstämmer med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen, Europaparlamentets och rådets avtal om rationaliseringen av EU:s decentraliserade organ samt principen om bättre lagstiftning, liksom kopplingen mellan det föreslagna initiativet och forumet mot odeclarerat arbete, och anser att det är förenligt med dem.

⁽⁸⁾ COM(2017) 250, s. 4.

⁽⁹⁾ Enligt ILO-konvention 81 är den rekommenderade fördelningen en inspektör per 10 000 arbetstagare i industrialiserade marknadsekonomier (ILO:s 297:e sammanträde i november 2006).

⁽¹⁰⁾ COM(2018) 131 final.

⁽¹¹⁾ Kommissionen kategoriserar dessa utmaningar på följande sätt: förekomst av fall av social dumpning, underlåtelse att tillämpa gällande lagstiftning samt bedrägliga förfaranden i gränsöverskridande situationer; otillräcklig grad av information, stöd och vägledning för arbetstagare och arbetsgivare i gränsöverskridande situationer när det gäller rättigheter och skyldigheter; otillräcklig tillgång till information och otillräckligt informationsutbyte mellan de nationella myndigheter som har ansvar för olika områden när det gäller arbetstagarnas rörlighet och samordningen av de sociala trygghetssystemen; brist på kapacitet hos de nationella myndigheterna att organisera samarbetet med myndigheterna i andra medlemsstater; svaga eller obefintliga system för gränsöverskridande åtgärder för att säkerställa tillämpning och efterlevnad av lagstiftningen; avsaknad av ett system för gränsöverskridande medling mellan medlemsstaterna inom alla områden när det gäller arbetstagarnas rörlighet och samordningen av de sociala trygghetssystemen.

⁽¹²⁾ COM(2018) 131 final.

3.5 Bland de olika hypoteser som övervägts⁽¹³⁾ anser EESK att kommissionens val av en praktisk lösning om att inrätta ett nytt organ som bygger på samarbete mellan medlemsstaterna och utnyttjar de befintliga strukturerna är det rätta och att denna lösning, i detta skede, motsvarar de befintliga behoven. EESK delar även kommissionens åsikt att tillvägagångssättet för att inrätta Europeiska arbetsmyndigheten – via förordning, om den antas – skulle ge större rättssäkerhet och därför är det lämpligaste.

3.6 EESK anser att inrättandet av Europeiska arbetsmyndigheten, under förutsättning att medlemsstaterna samarbetar och ger sitt stöd, kan korrigera de viktiga brister som identifierats ovan. EESK betonar att Europeiska arbetsmyndigheten bör fokusera på att förbättra rörligheten för arbetstagarna, tillämpningen av bestämmelser, kampen mot olagligheter och stärkandet av den inre marknaden genom att stärka det gränsöverskridande samarbetet mellan medlemsstaterna. Ju mer Europeiska arbetsmyndigheten fokuserar på sin uppgift och sina målsättningar, desto bättre kommer den att eliminera eventuella felaktiga bilder eller negativa tolkningar av dess relevans.

3.7 EESK stöder i allmänhet kommissionens förslag till förordning, särskilt när det gäller målen (artikel 2), uppgifterna (artikel 5), informationen om arbetskraftens rörlighet över gränserna (artikel 6), tillgången till tjänster som avser arbetstagarnas rörlighet över gränserna (artikel 7), samarbetet och utbytet av information mellan medlemsstaterna (artikel 8) samt samarbetet vid gränsöverskridande störningar på arbetsmarknaden (artikel 14), eftersom dessa artiklar definierar uppgifter för Europeiska arbetsmyndigheten som kan bidra till att säkerställa efterlevnaden av arbetsrättigheter och sociala rättigheter på lika villkor i världandet, kampen mot social dumpning, förekomsten av en sund konkurrens mellan företagen samt kampen mot bedrägerier i samband med gränsöverskridande rörlighet, problem som medlemsstaterna inte kan lösa på egen hand.

3.8 EESK anser att dessa mål och uppgifter klargör de legitima tvivel som uppstått om Europeiska arbetsmyndighetens egentliga arbetsuppgifter och roll.

3.9 EESK anser att Europeiska arbetsmyndighetens verksamhet har alla förutsättningar att vara positiv, i den utsträckning myndigheten bidrar till att ge medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter ett effektivt operativt och tekniskt stöd för att bekämpa olagligheter, missbruk och bedrägerier när det gäller arbetstagarnas rörlighet. Tillämpningen av arbetstagarnas och medborgarnas rätt till likabehandling och tillgång till sysselsättningsmöjligheter och social trygghet säkerställs genom tillhandahållande av relevant information och relevanta tjänster till arbetstagare och arbetsgivare, samarbete och informationsutbyte mellan de nationella myndigheterna, genomförande av gemensamma inspektioner samt samarbete vid eventuella tvister och gränsöverskridande störningar på arbetsmarknaden, t.ex. företagsomstruktureringar som berör flera medlemsstater.

3.10 EESK hoppas att Europeiska arbetsmyndigheten kommer att inspirera till och stimulera en ökning av de nationella myndigheternas kapacitet, särskilt när det gäller yrkesinspektioner och deras personal, samt tillhandahållandet av information och rådgivning för att hjälpa europeiska företag och arbetstagare att veta vilka bestämmelser som gäller i gränsöverskridande situationer.

3.11 EESK betonar vikten av de nya arbetsformer som uppstår till följd av tekniska och digitala innovationer inom företag och på arbetsmarknaden, och som av naturliga skäl får konsekvenser i situationer av gränsöverskridande rörlighet. Europeiska arbetsmyndigheten bör därför ta denna nya situation i beaktande.

3.12 EESK hoppas att de möjliga synergier som resulterar av koncentrationen av erfarenheter, färdigheter, kapacitet och uppgifter, samt det planerade samarbetet inom ramen för Europeiska arbetsmyndigheten, kommer att vara effektiva, och att man kommer att undvika dubbelarbete och bristande tydlighet, med tanke på följande:

3.12.1 Myndigheten kommer att integrera flera befintliga strukturer, i synnerhet det europeiska nätverket för arbetsförmedlingar (Eures), Tekniska kommittén för arbetskraftens fria rörlighet, expertkommittén för utstationering av arbetstagare, tekniska kommissionen, revisionskommittén och förlikningskommittén vid administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen samt det europeiska forumet för att förbättra samarbetet när det gäller att bekämpa odeclarerat arbete.

3.12.2 Myndigheten kommer att samarbeta med befintliga europeiska organ på sysselsättningsområdet, Cedefop⁽¹⁴⁾, ETF⁽¹⁵⁾, EU-Osha⁽¹⁶⁾, Eurofound⁽¹⁷⁾, administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen, rådgivande kommittén för samordning av de sociala trygghetssystemen samt rådgivande kommittén för fri rörlighet för arbetskraft.

⁽¹³⁾ SWD(2018) 68 final och SWD (2018) 69 final, Kapitel B.

⁽¹⁴⁾ Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning.

⁽¹⁵⁾ Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen.

⁽¹⁶⁾ Europeiska arbetsmiljöbyrån.

⁽¹⁷⁾ Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor.

3.12.3 EESK önskar och hoppas dock att denna integrering och detta förstärkta samarbete innebär ett verkligt framsteg i fråga om effektivitet och att den goda praxis och det arbete som pågår på dessa olika områden inte påverkas negativt. EESK noterar de goda exemplen i Beneluxländerna, forumet mot odeklarerat arbete och skapandet av det europeiska identitetskortet inom byggsektorn, vilka bör skyddas och kopieras i möjligaste mån. Baserat på dessa kapaciteter bör också andra innovativa initiativ av samma slag lanseras. Ett exempel på denna typ av innovativa initiativ är inrättandet av ett europeiskt socialförsäkringsnummer, som beräknas äga rum efter den pågående uppdateringen av förordning 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen⁽¹⁸⁾ och slutförandet av arbetet avseende elektroniskt utbyte av socialförsäkringsuppgifter.

3.13 EESK betonar vikten av att arbetsmarknadsparternas deltagande är inplanerat i Europeiska arbetsmyndighetens funktionssätt och styrning (artikel 24). EESK betonar dock att det sätt på vilket detta deltagande planeras är helt otillräckligt. EESK hoppas att detta deltagande kan komma att ha faktiska förutsättningar att utgöra ett verkligt mervärde när det gäller att lösa konkreta problem i samband med arbetstagarnas rörlighet.

3.14 EESK anser att Europeiska arbetsmyndigheten bör respektera subsidiaritetsprincipen och inte ska kunna lägga sig i hur arbetsmarknaderna i medlemsstaterna fungerar, särskilt när det gäller deras system för arbetsmarknadsrelationer och kollektivförhandlingar på alla nivåer, arbetsmarknadsparternas självständighet och yrkesinspektionernas arbete.

4. Särskilda kommentarer

4.1 EESK framhåller och välkomnar:

4.1.1 Främjandet av gemensamma inspektioner som samordnas med de nationella myndigheterna i samtliga fall när bristande efterlevnad, bedrägerier eller missbruk äger rum, dock i enlighet med lagstiftningen i de berörda medlemsstaterna. Dessa inspektioner bör genomföras på frivillig basis, för att respektera medlemsstaternas befogenheter. Det noteras dock att om en medlemsstat inte deltar – vilket alltid bör motiveras – kan effektiviteten i Europeiska arbetsmyndighetens verksamhet undergrävas.

4.1.2 Det faktum att Europeiska arbetsmyndigheten inte har initiativrätt när det gäller att genomföra gemensamma och samordnade inspektioner, vilket åligger de nationella myndigheterna, men har befogenhet att föreslå för medlemsstaterna att en sådan inspektion genomförs när den upptäcker överträdelse av lagar, missbruk eller gränsöverskridande bedrägerier.

4.1.3 Att Europeiska arbetsmyndigheten får ansvaret för den europeiska portalen för rörlighet i arbetslivet, i samverkan med den gemensamma digitala ingången, i samband med informationssystemet för den inre marknaden (IMI) och det elektroniska utbytet av socialförsäkringsuppgifter (EESSI).

4.1.4 Europeiska arbetsmyndighetens erkännande och betoning av värdet av självständiga arbetsmarknadsparter och kollektiva förhandlingar, i synnerhet vikten av arbetsmarknadsparternas deltagande för att myndigheten ska lyckas uppnå sina mål.

4.1.5 Vikten av att Europeiska arbetsmyndighetens stöder fackföreningar och företag, särskilt på det informativa och tekniska området och även vid gränsöverskridande arbetsmarknadskonflikter, och erkänner den grundläggande roll som dessa spelar när det gäller efterlevnaden av lagstiftningen.

4.1.6 Europeiska arbetsmyndighetens utövande av medling i konflikter mellan de nationella myndigheterna, särskilt när det gäller tvister i fråga om de sociala trygghetssystemen, bör klargöras i denna process.

4.1.7 Det faktum att de nationella kontaktpersonerna, i egenskap av förbindelselänkar till medlemsstaterna, säkerligen kommer att öka Europeiska arbetsmyndighetens effektivitet. Dess funktionella förbindelser med hemmedlemsstaterna bör dock klargöras, inte bara med myndigheterna utan även med de nationella arbetsmarknadsparterna.

4.1.8 Europeiska arbetsmyndighetens självständighet måste säkerställas genom tilldelning av tillräckliga egna resurser för att myndigheten ska kunna utföra sina uppgifter. EESK varnar dock för att Europeiska arbetsmyndighetens resurser kan vara otillräckliga, vilket skulle kunna äventyra dess effektivitet. Det finns också ett antal frågetecken beträffande dess kostnadseffektivitet och det är därför viktigt att säkerställa att dess resurser förvaltas på ett korrekt sätt.

⁽¹⁸⁾ EUT L 166, 30.4.2004, s. 1. Rättad i EUT L 200, 7.6.2004, s. 1.

4.2 När det gäller de funktioner som tilldelas Europeiska arbetsmyndigheten kommenterar EESK följande:

4.2.1 Tvister mellan de nationella myndigheterna, i samband med arbetstagarnas rörlighet och samordningen av det sociala trygghetssystemet, kan lösas genom medling av Europeiska arbetsmyndigheten på begäran av och i samförstånd med medlemsstaternas nationella myndigheter.

4.2.2 Förekomsten av sådan medling kan inte hindra en eventuell överklagan av någon av de berörda parterna till de behöriga domstolarna.

4.2.3 Det är nödvändigt att klargöra Europeiska arbetsmyndighetens förbindelser och samarbete med EU:s myndigheter och andra organ med koppling till frågor som rör sysselsättning och lagstiftningens efterlevnad och tillämpning.

4.2.4 De administrativa kostnaderna för företag och arbetstagare bör inte öka på grund av att Europeiska arbetsmyndigheten inrättas.

4.3 Med tanke på att de underliggande målen för inrättandet av Europeiska arbetsmyndigheten måste uppnås föreslår EESK att följande inkluderas i Europeiska kommissionens förslag till förordning:

4.3.1 Medlemsstaternas skyldighet att samarbeta med Europeiska arbetsmyndigheten genom att tillhandahålla information och stöd och ge tillgång till nationella databaser, i samband med lagstiftning, sociala trygghetssystem och skattefrågor, måste framgå tydligare. Man bör också klargöra hur kostnaderna ska fördelas mellan de olika medlemsstaterna, särskilt i samband med gemensamma inspektioner.

4.3.2 Det bör anges att Europeiska arbetsmyndigheten, vid behov genom ett nära samarbete med Europol och Eurojust, bör bidra till att bekämpa bedrägerier.

4.3.3 Artikel 24 i förordningen, om deltagandet av arbetsmarknadens parter, bör ändras eftersom den är uppenbart otillfredsställande. Följande föreslås:

- Att en rådgivande kommitté bildas för Europeiska arbetsmyndigheten, i stället för den så kallade intressentgruppen.
- Att denna rådgivande kommitté, förutom det som anges i den citerade artikeln, ska ha till uppgift att avge ett yttrande om verksamhetsplanen per mandatperiod och per år, verksamhetsrapporten och styrelsens förslag om utnämning av verkställande direktör.
- Kommittén ska bestå av 17 ledamöter: tolv från de europeiska arbetsmarknadsparterna (inklusive relevanta sektorer såsom byggsektorn, jordbruk och transporter), tre från kommissionen, styrelseordföranden, som ska vara ordförande för den rådgivande kommittén, samt den verkställande direktören.
- Denna kommitté ska sammanträda minst tre gånger om året.

4.3.4 Inrättandet inom ramen för Europeiska arbetsmyndigheten av en databas med uppdaterad information, som tillhandahålls av medlemsstaterna, om företag som begår olagliga handlingar med koppling till gränsöverskridande rörlighet.

4.3.5 Inrättandet av ett europeiskt socialförsäkringsnummer bör vara en angelägenhet för Europeiska arbetsmyndigheten, även om initiativrätten i denna fråga ligger hos kommissionen.

4.3.6 Europeiska arbetsmyndigheten bör varje år utarbeta en årsrapport om den gränsöverskridande rörligheten, inklusive en bedömning av risker och möjligheter, särskilt i de mest utsatta geografiska områdena och/eller sektorerna.

Bryssel den 20 september 2018.

Luca JAHIER
Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande

BILAGA

Följande ändringsförslag avslogs under debatten, men fick minst en fjärdedel av rösterna (artikel 39.2 i arbetsordningen):

Punkt 1.1

Ändra enligt följande:

1.1 Situationen på den gränsöverskridande arbetsmarknaden innebär stora problem för företagen, arbetstagarna och medlemsstaterna, särskilt i form av illojal konkurrens, ~~social dumping~~ samt olagligheter och olika former av bedrägerier i fråga om skatter och socialförsäkringar. Dessutom har den bristfälliga informationen till företag och arbetstagare, det svaga samarbetet mellan medlemsstaterna och den generellt låga kapaciteten hos yrkesinspektionerna förvärrat de befintliga problemen och konflikterna. Trots att vissa åtgärder har vidtagits har EU:s institutioner, kommissionens ordförande, EESK, arbetsmarknadens parter och organisationer i det civila samhället uttalat sig om behovet att fler och bättre åtgärder vidtas för att komma till rätta med situationen.

Resultat av omröstningen:

För: 93
Emot: 124
Nedlagda röster: 13

Punkt 3.7

Ändra enligt följande:

3.7 EESK stöder i allmänhet kommissionens förslag till förordning, särskilt när det gäller målen (artikel 2), uppgifterna (artikel 5), informationen om arbetskraftens rörlighet över gränserna (artikel 6), tillgången till tjänster som avser arbetstagarnas rörlighet över gränserna (artikel 7), samarbetet och utbytet av information mellan medlemsstaterna (artikel 8) samt samarbetet vid gränsöverskridande störningar på arbetsmarknaden (artikel 14), eftersom dessa artiklar definierar uppgifter för Europeiska arbetsmyndigheten som kan bidra till att säkerställa efterlevnaden av arbetsrättigheter och sociala rättigheter på lika villkor i värdlandet, kampen mot ~~olagliga metoder social dumping~~, förekomsten av en sund konkurrens mellan företagen samt kampen mot bedrägerier i samband med gränsöverskridande rörlighet, problem som medlemsstaterna inte kan lösa på egen hand.

Resultat av omröstningen:

För: 96
Emot: 121
Nedlagda röster: 11
